

Sláva, je bál

Hana Zagorová

Život můj milý trvá jen chvíli
jak tanec, spíš kvapík se hrál.
Nebeská mana i do pekel brána
nahoru, dolů a dál.

Život můj milý je největší z bálů,
tak tančí dokud pozvánku máš.
Aorty šílí, nešetři síly,
ať sólo nezmeškáš.

Pro velký úspěch si přídavek chystáš,
když potleskem burácí sál,
poslední úklona, výměna místa
a konec, ani minuta dál.

Výčep jak výčep, týž jídelní lístek,
jen místo je jiné tu tam.
Za městem město a zaplatíš přesto,
ať jíš či nejíš sám.

Sláva, je bál, toč se živote
jak káča v sále.
Sláva, je bál, než se rozezní
zvon v katedrále.
Kapelo hraj, ještě tančí a hoří nám tváře,
den střídá den,
láska lásku a rok z kalendáře.

Život můj milý je k pláči i k smíchu,
největší láska, co znáš.
Na jednom stole kus pravdy,
kus hříchu, světlonoš, mudrc i lhář.

Kde se vzal, tu se vzal stín nebo průvan,
vypne nám proud vprostřed dne,
tancuj, když žiješ a nečekej u bran
pořadí bezplatné.

Sláva, je bál, toč se živote
jak káča v sále.
Sláva, je bál, než se rozezní
zvon v katedrále.
Kapelo hraj, ještě tančí a hoří nám tváře,
den střídá den,
láska lásku a rok z kalendáře.

Sláva, je bál, toč se živote
jak káča v sále.
Sláva, je bál, než se rozezní
zvon v katedrále.
Kapelo hraj, ještě tančí a hoří nám tváře...